

DC870
L458V

t h ơ
phạm minh
Châu

Lột Vỏ
b ó n g t ố i

Nhà xuất bản Hội Nhà văn

PHẠM MINH CHÂU

-Hội viên Hội Văn học

Nghệ thuật Lâm Đồng

-Sống tại Cao nguyên Di Linh

-Nơi công tác : Nhà sáng tác

Văn học Nghệ thuật

Bộ văn hoá

Thể thao & Du lịch tại
thành phố biển Vũng Tàu.

LỘT VỎ BÓNG TỐI

PHẠM MINH CHÂU

Thư viện tỉnh Lâm Đồng

DC. 622

LỘT VỎ BÓNG TỐI

Thơ

VĂN HOÁ - THỂ THAO VÀ DU LỊCH
THƯ VIỆN TỈNH LÂM ĐỒNG

PHÒNG ĐỊA CHỈ

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN

2008

VÔ ĐỀ I

mở cửa,
khép cửa
nhốt một ít không khí
cho mình được độc quyền

Tự do

Lột vỏ bóng tối -6- Thơ Phạm Minh Châu

hoá thân vào thơ
mở toang
toả vào nhân gian
toả vào mênh mông
ý tưởng trần trụi
rất thật.

Vũng Tàu tháng 12/2005

Lột vỏ bóng tối -7- Thơ Phạm Minh Châu

VỖ

Tặng Mai Thao (Hoà Bình)

mai xa rồi - bạn thơ
xin nhật mảnh trăng mờ tàn cuối nắng
chiều mùa mưa
gập ghềnh mây trắng
bầu trời xa nghiêng những ráng vàng
tắt điều thuốc
đêm về thâm tĩnh
con chim lạc bấy

Lột vỏ bóng tối -8- Thơ Phạm Minh Châu

giọng
khô khan
Tôi cô đơn
một mình đếm cát
bao nhiêu buồn con sóng xô ngang
mới gặp nhau,
thơ và thơ chạm mặt
quàng tay gieo hạt.

Vũng Tàu 05/07/2007

VÔ HÌNH

Úp mặt vào nhau
hương thơm một thuở
ngật ngưỡng.

Úp lưng vào nhau
thế là chia ly

Lột vỏ bóng tối -10- Thơ Phạm Minh Châu

bước một bước
là xa thăm thẳm
trong khoảng vô hình
ý nghĩ chạm vào nhau

hơi thở cháy dần tan
đốt tất cả những gì trừu tượng

Lột vỏ bóng tối -11- Thơ Phạm Minh Châu

tình yêu như sợi mong manh
nếu thiếu nâng niu là
không thể giữ gìn.

úp mặt vào đâu -- hỏi em ?
khi trái đất quay
lúc ngửa,lúc sắp
thế là chông chênh.

VÔ TÌNH

Vô tình tôi rớt trong em
bỏ quên ngọt ngào của nắng
nụ hôn đầu tiên
ngõ vắng
nỗi buồn vu vơ – vu vơ

Lột vỏ bóng tối -13- Thơ Phạm Minh Châu

vô tình
vô tình thôi
vô tình một ngày em cách xa tôi
nụ hôn ngày xưa tôi làm câu hát
chiều chiều mộng mơ cháy lòng ngây ngất
hoàng hôn mờ phai
bỗng nhớ chiều

Lột vỏ bóng tối -14- Thơ Phạm Minh Châu

vô tình
vô tình một ngày
em đã xa tôi
lời ru hoàng hôn nao lòng câu hát
kỷ niệm buồn xa khung trời tím ngắt
em
vô tình.

06/2007

SÂN GA

Những cái vẫy tay
ánh nhìn rung lên
tiếng còi tàu
rừng rức
người tiễn người
xa lắc
một mai...

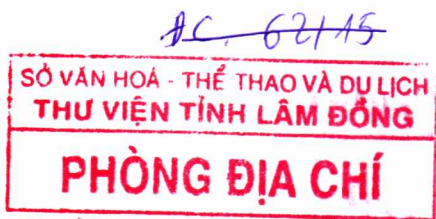
nếu lỡ

Lột vỏ bóng tối -16- Thơ Phạm Minh Châu

thì nổi đau chồm lên
như gió, thốc vào đại dương
con sóng cuộn tròn, hờn, vỡ tung
rồi, lặng lẽ lùi về phía xa
vùi mình vào đáy sâu

chiều nay

Lột vỏ bóng tối -17- Thơ Phạm Minh Châu

DC. 622/15

giữa những tiếng ồn ào như chợ tết
có những người yêu nhau
tay trong tay
mắt nhìn mắt
tiếng còi tàu lạnh ngắt
chia ly.

Vũng Tàu 08/06

XA BIỂN

mai xa biển
tôi về nơi ấy
những rặng thông trong gió
bạt ngàn xanh
mai xa biển
xa chiều lẫn lẫn nắng
những hoàng hôn man mác bãi Thuy Vân

Lột vỏ bóng tối -19- Thơ Phạm Minh Châu

mai xa biển
thì thăm con sóng vô
lời yêu em tôi gửi trọn mơ hồ

biển ơi
biển ơi
Con sóng dạt dào lô nhô nổi nhớ

Lột vỏ bóng tối -20- Thơ Phạm Minh Châu

trắng về cao biển lại cô đơn
ai yêu biển không nao lòng khi xa biển
tôi cô đơn khi biển chỉ một mình.

Vũng Tàu 2007

Lột vỏ bóng tối -21- Thơ Phạm Minh Châu

VÔ ĐỀ II

Gom cơn bão

nhốt trong căn phòng nhỏ
chơi trò đuổi bắt

những quả đấm vô hình

Lột vỏ bóng tối -22- Thơ Phạm Minh Châu

ngã đẩy
ngiên xô.

cạnh tranh nhau
tiếng ẩu đả chát cứng
chen lấn trong khoảng không
vô cảm
ta không nhận ra mình.

Vũng Tàu tháng 12/2005

RU TÔI

Ta ngã vào vai em
hương tóc chập chờn băng khuâng gió
ta ngã vào ngực em
căng đầy, một vùng ký ức
môi ngã vào môi em
cháy một trời cảm xúc

Lột vỏ bóng tối -24- Thơ Phạm Minh Châu

ta ngã vào trong em
hừng hực – bản năng

ta ngã ra ngoài khoảng không
vô thức
với với một thiên đường.

Vũng Tàu 04/2006

PHẬN

Cái
nằm yên trong quá khứ
khơi chi
đau đáu nỗi niềm
vuốt mặt
sờ lên trán
vết nhăn
sợ
âu lo.

Lột vỏ bóng tối -26- Thơ Phạm Minh Châu

Số phận
buộc mình gồng gánh
làm sao xua hết ưu phiền
vận đời
ai!
từ đâu, trao gửi
âu, cơ duyên
tạo hoá
đáng,
không sờ thấy rõ
biết thế nào,
cầu xin!

Vũng Tàu 04/2006

DẤU CHẤM

Ở cõi người ta mơ cõi xa
cõi, không nhìn thấy
cõi thần linh, của những điều hay tốt
cõi, chẳng có điều đại dốt
phải lưu đây.

Lột vỏ bóng tôi -28- Thơ Phạm Minh Châu

ở cõi mình nhiều lắm
kẻ, quệt bàn tay
bẩn
lương tri

cõi mình,
vật vã tham sân si
các thế lực đua nhau mua thầy, chuốc chức

Lột vỏ bóng tối -29- Thơ Phạm Minh Châu

nhieu kẻ, làm ngơ trước những điều
bức xúc

ngôn ngữ mỹ miều
chẽm chê,
mượn mẫu người xưa vẽ hình nhân thời đại
nào đức, tài, nhân ái
cổ tích thời nay

Lột vỏ bóng tối -30- Thơ Phạm Minh Châu

ở cõi mình bây giờ là sự chóng đổi thay
mặt phẳng, mặt nghiêng, mặt tròn, mặt
ngửa
các bộ mặt, rượu ngon
mỗi bữa !

Vũng Tàu tháng 04/2006

Lột vỏ bóng tối -31- Thơ Phạm Minh Châu

ĐÀ LẠT TRANH

Một phác thảo từ nhiều sắc độ
Sáng, trưa, chiều, đêm
mỗi một lung linh.

Tôi say đắm nhận chìm câu thơ đầy nước
thực – hư,

Lột vỏ bóng tối -32- Thơ Phạm Minh Châu

ai, dễ dàng nhận được
đêm giăng mờ
phố ngủ trong sương

Con đường lên cuối đỉnh Prènn
chợt vỡ ra một thiên đường
những chùm mây đặt môi hôn và ngủ quên
trên tán lá
ngõ ngang, giây phút gặp em

Lột vỏ bóng tối -33- Thơ Phạm Minh Châu

Ai đã từng đến với cao nguyên
có cùng tôi mỗi chiều nghe thông hát
Lời của gió
bồng bềnh
cao, thấp
Mảnh trăng nghiêng *xô lệch* những
cánh rừng.

Đà Lạt 5/2006

GÓC PHỐ

Đêm không trăng
bầu trời xám
gió đi chơi
côn trùng và cây hoà nhạc
lá thổi kèn
kẻ ăn mày hát rong

đêm không trăng
vũ trường
đèn xanh, tím
nồng nặc khói, nồng nặc men

Lột vỏ bóng tối -35- Thơ Phạm Minh Châu

màu của sự lo nghĩ
đặc quánh.

Tiếng rao
vọng...
có người co ro góc phố

Thành phố
đêm không trăng
đèn vẫn sáng
Người hát rong – cô đơn.

Vũng Tàu 06/06

KHOẢNH KHẮC XUÂN

Giọt mùa xuân rơi giữa mùa xuân
từng lộc non mọng, trong
làn gió rũng rĩnh
lá hít thở
hạt sương sớm mai vươn mình
đi tản cư.

Lột vỏ bóng tối -37- Thơ Phạm Minh Châu

giọt mùa xuân chỉ rơi trong mùa xuân
áo mới thiên nhiên làm dáng
thi sỹ thức giấc
vội chớp lấy khoảnh khắc

mặt trời mùa xuân về
từ bên kia biển
chồm lên...

Vũng tàu tháng 03/2006

KHÚC GIAO MÙA

Thiu thiu ngủ
giật mình – gió lạ
chút se se sau cửa thập thò
ta vội,
giăng co ngày cũ
xuân lại về

Lột vỏ bóng tối -39- Thơ Phạm Minh Châu

vui,
âu lo

Không thể hết
bởi, đời phiên muộn
phận - chông chênh như những con đò
dòng sông chảy, nghìn năm vẫn – chảy

Lột vỏ bóng tối -40- Thơ Phạm Minh Châu

biển âm ào
sóng,
khi nhỏ,khi to
Ta,
như,những chiếc ghe câu mực
giữa – mênh mông,Ta, nhỏ vô cùng
trái đất quay – chu kỳ vũ trụ
biết,
giao mùa,sao băng khuâng!

LỜI BÌNH YÊN

Trốn vào nơi xa
nơi mà loài người đã bỏ đi
ta đối thoại
với lời thiên nhiên hoang sơ
tiếng côn trùng như dương cầm
làm cho đêm thiên nhiên
huyền nhiệm

Lột vỏ bóng tối -42- Thơ Phạm Minh Châu

Tìm về thuở hồng hoang
không chật chội xô chen
những tế bào trình nguyên
sơ khai
côi
bình yên.

Vũng Tàu 2/05

TRỘN

Ta trộn vào nhau bằng phép cộng trừ
hơi thở,
sao ấm lạ
hai thể xác
trộn vào nhau,
tóc người đàn bà tung – xoả
che một khoảng thiêng liêng

Lột vỏ bóng tối -44- Thơ Phạm Minh Châu

ta trộn vào nhau chút khao khát bình yên
sãi cánh tay mở hương đời đã mãi
hai thể xác
hút vào nhau
như hai điện cực
nóng
dồn tan
hãy trộn đều mơ ước khắp nhân gian.

NHỮNG NGÔI SAO ƯỚC MƠ

Ném vào gió
Sự bình an
Thả vào nhân gian
Những dự cảm
Trộn vào chiều lang thang mây

Lột vỏ bóng tối -46- Thơ Phạm Minh Châu

Những linh hồn lưu linh
Tìm nơi định cư

Ném vào văn chương
điều trần trở
cuộc sống cận thị
ngôn từ không mặc áo
câu thơ ướt sũng

Lột vỏ bóng tối -47- Thơ Phạm Minh Châu

tan chảy

Người nghệ sĩ có đồng vốn cảm xúc
mừi sinh trong cõi vô thường
ném vào đêm, ngôi sao xa
Những chiếc phao cứu miền mơ ước.

Vũng Tàu 5-2006

LỘT VỎ BÓNG TỐI

Nhắm mắt thật lâu
chiêm nghiệm
những tế bào mắt nhìn không thấy được
trong không gian đa chiều
Những ý tưởng hình thù ngộ nghĩnh

Lột vỏ bóng tối -49- Thơ Phạm Minh Châu

Va chạm.

trông thật xa
xa tít chân trời
bóng một đàn chim đang bay
khuất dần, khuất dần

Lột vỏ bóng tối -50- Thơ Phạm Minh Châu

chờ mặt trời mọc lên sau ráng đỏ
như vỡ ra
như lột vỏ bóng tối
Con người ngửa mặt lên
hít làn gió thật mới
thật trong.

Vũng Tàu tháng 12/05

NGHĨ VỀ LỄ SỐNG

Hãy đi về phía thật xa
bao quát
sẽ thấy còn
điều mục nát
khi,
chúng ta chưa phải chính mình.

Quá khứ mới đây mà lắm kẻ
lãng quên,

Lột vỏ bóng tối -52- Thơ Phạm Minh Châu

Cha ông sống, còn
vì chân lý,
qua những cuộc trường chinh thế kỷ
Nhiều... trong số ấy đã hy sinh

hãy quỳ và thắp những nén hương
hãy cúi lạy và thành tâm tạ lỗi
một quãng, đi hoang và nông nổi
ai đã gần bờ vực mất lương tri
hời những linh hồn quở dữ,

Vũng Tàu tháng 05/2006

PHÁC HOẠ

quẹt vào không gian những phác hoạ
vô hình

Em hãy vẽ giùm ta
sự nhận thức
sự đối xử
sự nghĩ về kẻ khác
trái tim con người có bao tầng – nấc

Lột vỏ bóng tối -54- Thơ Phạm Minh Châu

đôi khi đáng sợ.

quẹt vào không gian
đến với cõi thật thiêng
những dị nhân nửa đời
nửa quỷ
mượn tấm áo Đường Tăng
xa xỉ

Lột vỏ bóng tối -55- Thơ Phạm Minh Châu

đối lừa.

quẹt vào mặt gương
những phác hoạ sau lưng
để thấy bộ mặt rất thật
xé toạc ý nghĩ
chiêm ngưỡng sự trần trụi.

Vũng Tàu tháng 12/2005

NGHIỆP

Chống tay lên trán
nghĩ về muôn mặt cuộc sống
thế giới
bon chen như dòng chảy

ngôi nhà ẩn cư
trong núi
vô tâm với sự vật lộn

Lột vỏ bóng tối -57- Thơ Phạm Minh Châu

ai đó thanh thản dạo chơi cùng cỏ cây
hoa lá

Thiền sư

buổi chiều nhìn mặt ngày đi ngủ sớm
trống vắng phiền muộn chìm vào thinh
không
tư duy heo may
nhắm mắt để nhìn thật sạch

Lột vỏ bóng tối -58- Thơ Phạm Minh Châu

độ lượng

vũ trụ
sự sắp đặt vô hình
năng tràn qua hơi thở
thiên nhiên – tái sinh./.

Vũng Tàu 04/2007

HƯƠNG TÓC THỜI TRANG

Ngủ quên ở giữa Sài Gòn
người như nêm
phố chảy như sông
tan ca
mùa thu rớt giữa khoảng không
anh tìm ai – lang thang
đèn đường rơi ngược

Lột vỏ bóng tối -60- Thơ Phạm Minh Châu

ai bảo, Sài Gòn chật hẹp
sài gòn – lung linh

ai tìm ai, sau mấy ngã bùng binh
những con hẻm chen chúc trong lòng phố
Sài Gòn – bao dung

về Sài Gòn cảm giác mông lung
choáng ngợp bởi phần hoa đô hội

Lột vỏ bóng tối -61- Thơ Phạm Minh Châu

người – xe, chật chội
ý nghĩ chạm nhau
câu thơ
rớt dọc đường
mai đi rồi, gửi lại một chút thương
chút lãng mạn
quê – phố
những cô gái vừa đánh rơi cọng cỏ
hương đồng còn vương trên tóc thời trang.

Vũng Tàu 01/2007

MIỀN SÁNG

Lặng lẽ tiếc nhớ
trầm mặc suy tưởng
cuối đường chân trời
vằng vặc chiều

Rơi.

nhắm mắt
xoáy vào vô thức

Lột vỏ bóng tối -63- Thơ Phạm Minh Châu

man mác đôi bờ mộng lung
dốc ngược thời gian chẳng đến được vô
cùng

Tiếng chiều giao thoa
mờ – hư ảo
gió và mây đan áo
nắng buồn ngủ
Ông mặt trời đi về phía sau lưng

Lột vỏ bóng tối -64- Thơ Phạm Minh Châu

Dưới chiều tôi như suy tư
bồng bềnh khoảng vắng
bước chiều chậm tan vào đêm
ráng chiều màu hối tiếc
Khúc chiều
luồn sâu, trong ngực
Không em !

Vũng Tàu 8/06

KHOẢNG TỐI – SÁNG

Vạn vật
tự thân tiêu tan
tự thân hoá kiếp
lý luận là vô hình
văn chương là vô cơ
số phận là cảm nhận
sự bất gặp không sờ được

Lột vỏ bóng tối -66- Thơ Phạm Minh Châu

Ngược quá khứ
+ hướng về tương lai
đôi khi là sự sắp xếp ở đâu đó
giữa không cùng
khi nhắm mắt
có thể nhận được.

Vũng Tàu 5/6

VÔ ĐỀ III

Cho tôi một phút nghĩ suy
buông thời gian trôi thành quá khứ
những đêm không ngủ
ngửa mặt nhìn trăng
những vệt sao băng một thời mơ ước
hàng rào kẽm gai nhốt chặt
hoài bão sung sức.

Lột vỏ bóng tối -68- Thơ Phạm Minh Châu

cho tôi úp mặt
ngửa lưng – về phía mặt trời
khóc thầm vào đất
tiếc thuở đôi mươi.

bây giờ
lạc vào thơ
bữa xế buồn lặng lẽ
Ông mặt trời đi ngang cửa sổ
quảng cái nhìn màu vàng
lúc lắc gió
cười.

Vũng Tàu 3/07

ĐIỀU CẢM NHẬN

Khoảng thể tích rất nhỏ
điều kỳ ảo vượt rào không gian
những hạt vô hình
Có thể chạm

Hiếu,

Lột vỏ bóng tối -70- Thơ Phạm Minh Châu

qua sự nhận biết
nhận biết
không mùi vị, màu sắc

Rung cảm
có thể đo được
thần kinh có trọng lượng
ở khoảng không nhìn thấy
Phát toả trắng hoa.

Vũng Tàu 03/2006

CÔI MÊ

Uống một chút men tình trên môi con gái
Trái đầu mùa ngọt tằm đêm
mắt nhắm rít
tìm mùi hương qua nhịp thở
Ta lạc vào chông chênh

Lột vỏ bóng tối -72- Thơ Phạm Minh Châu

Uống một chút khát thêm – đôi mắt em
tê chảy, căng tràn trong cơ thể
cảm giác tình yêu
vụng khờ.

Vũng tàu 04/2006

DÃ TRÀNG

Anh đã từng đi trong mỗi chiều mưa
anh đã từng lang thang phố chợ khuya
anh đã buồn đêm trắng không còn em
anh vẫn về nơi xưa để tìm đau
vì đâu ? yêu dấu ơi !

anh sẽ là bơ vơ một thời hoang

DÃ TRÀNG

Anh đã từng đi trong mỗi chiều mưa
anh đã từng lang thang phố chợ khuya
anh đã buồn đêm trăng không còn em
anh vẫn về nơi xưa để tìm đau
vì đâu ? yêu dấu ơi !

anh sẽ là bơ vơ một thời hoang

Lột vỏ bóng tối -74- Thơ Phạm Minh Châu

cơn gió chiều lang thang giấc mộng tan
em có về nơi xưa - tìm nhớ
tình yêu, có không ?

đau đáu vì xa nhau hoài mong
như dãi tràng xe cát phía biển đông
cơn sóng nào xô tan một miền nhớ
Dãi tràng ơi !

Vũng Tàu tháng 05/2006

TÌM XƯA

Úp ngược câu thơ
chìm dòng sông cũ
chiều vàng lên hương lúa ngát thơm
con chim gọi bạn man mác hoàng hôn
nắng tắt
Tôi tìm xưa, dấu cũ không còn

Lột vỏ bóng tối -76- Thơ Phạm Minh Châu

Xa đâu đó mờ hư ảo
tuổi thơ
vằng vặc ánh trăng quê
con đò rời xa bến đỗ
em mang tình đi
một chút buồn còn giữ lại bến sông
mấy mươi năm, đi vòng câu hát

Lột vỏ bóng tối -77- Thơ Phạm Minh Châu

lời ru,
như ráng chiều lần khuất
tôi tìm em

Úp ngược thời gian
mơ ước chẳng thành tên
tiếng chuông đổ vọng vào chiều.

Vũng Tàu, tháng 10/2007

Lột vỏ bóng tối -78- Thơ Phạm Minh Châu

TÔI ƠI!

Nhắm mắt, trộn một khoảng trời vô thức
rơi vào đêm giấc ngủ cơn trùng
cong xương sống một thời – cõi tạm
phận làm người
cơ duyên

Lột vỏ bóng tối -79- Thơ Phạm Minh Châu

nhắm mắt trôi một khoảng đời
xoáy vào thăm thẳm
giật mình, rơi
mơ ước
đẹp như trăng tròn, khuyết
mong manh những nụ cười

gió
làm nụ hôn vỡ nát

Lột vỏ bóng tối -80- Thơ Phạm Minh Châu

Tôi ơi !

bức tranh không màu
nhìn bằng cảm giác
tưởng chiều trôi
dòng sông trong tranh chảy ùa
cảm xúc
thu vàng
nắng,
có rơi !

Vũng Tàu 05/2007

NƠI KHÔNG THỂ NHÌN THẤY

Ta gửi vào trăng
hồn, những kẻ lưu đầy
đêm
ôm gió bay vào thình không
nhào lộn cùng mây
tự tạo cho lòng giông bão
ăn những giọt sương bay

Lột vỏ bóng tối -82- Thơ Phạm Minh Châu

ăn những hạt mưa khuya
tắm gội bằng bụi vũ trụ
phong trần
lưu linh
chập chờn như gió nổi.

ta gửi vào mặt trời
sự thiêu đốt nhỏ nhen
sự ích kỷ
loài người sở hữu

Lột vỏ bóng tối -83- Thơ Phạm Minh Châu

một mai
gió
lại sẽ mang về
tư duy đã được gội rửa
bên kia tầng khí quyển

ta gửi vào đêm
những câu thơ khập khiễng
quất vào hơi thở – Em .

Vũng tàu, tháng 03/2006

XIN

như một vòng quanh quẩn
đổi thay
thay đổi
rồi cũ
rồi mới

Lột vỏ bóng tối -85- Thơ Phạm Minh Châu

rồi sáng tạo
rồi tôn vinh
nhưng những gì đã thấm sâu vào máu,
xin...
hãy giữ thật yên.

Vũng Tàu tháng 12/2005

CHÂN DUNG

Ta vẽ dung mạo mình trên trang viết
sao không xóa hết vết nhăn
ngày trôi,
đời, cặm cùi
là sống, cứ trôi lên trụt xuống
ở trên cao,
bồng bênh
mây thung lũng
thả rơi tuổi năm mươi

Lột vỏ bóng tối -87- Thơ Phạm Minh Châu

ta vẽ dung mạo mình qua thơ
nét nắng, nét mưa, nét mùa, nét quên –
nỗi nhớ
những phác thảo cứ ngoằn ngoèo mắc nợ
lại ngãng ra
nhả hơi thở vào chiều !

Vũng Tàu, 12/2007

MIỀN KHÁT

Thấy được gió qua từng tiếng thở của lá
lời tự tình thiên nhiên
đêm ru.
biết được gió qua làn tóc rối
mỗi chiều
em trong gương làm duyên

Lột vỏ bóng tối -89- Thơ Phạm Minh Châu

Nhớ em
nhờ gió đến
thì thâm bên tai

biết được lời yêu
qua môi em
gió hồi âm
nhịp đập thay lời
chìm
miền khát
trong tôi.

Vũng Tàu 04/2006

Lột vỏ bóng tối -90- Thơ Phạm Minh Châu

KHOẢNG VÔ HÌNH

Úp mặt vào đêm
nghe gió, chạm nhau
một thứ âm thanh huyền hoặc
một vật cứng
vô hình
không sờ được

Lột vỏ bóng tối -91- Thơ Phạm Minh Châu

cứ.
đề lên
thân phận con người.

Úp mặt lại sau
thử
không nhìn về phía trước
tiếc
những thời gian ngồn ngộn ước mơ

Lột vỏ bóng tối -92- Thơ Phạm Minh Châu

dòng sông trôi đi
mây trôi đi
những gì tinh túy hoá kiếp

Úp mặt vào em
nghe chìm thỏn thức
vỗ về những : ước – mơ – tôi .

LIANG BIAN XANH

Ta nhớ gió,
nhớ rừng, nhớ lửa
nhớ cao nguyên hừng hực sắc nghìn hoa
nhớ thung lũng, chiều rơi – vàng ngọn cỏ
đêm Kơ Ho ánh lửa lập lòe

Lột vỏ bóng tối -94- Thơ Phạm Minh Châu

Khoác chiếc áo giùm em
mai,
lên Đà Lạt
thiên đường hoa ngây ngất hương
tham lam thế,
nhưng làm sao nín được
chút mộng mơ.

Lột vỏ bóng tối -95- Thơ Phạm Minh Châu

Khoác chiếc áo giùm em
mai,
lên Đà Lạt
ngắm,
nghìn xanh
trong, gió xanh
và, rất khẽ xin chạm sâu vào sương mỏng
một không gian
lành .

Đà Lạt tháng 12/05

NGHĨ VỀ SỰ VẬN ĐỘNG

Dòng chảy xói mòn nhiều thứ của vật chất
cảm xúc nhìn lên bầu trời thức cùng mây
vũ trụ, có chỗ đổi thay
lũ nhỏ trốn tìm
bạn đã trăng giấu mặt
sông chảy và biển vẫn hát

Lột vỏ bóng tối -97- Thơ Phạm Minh Châu

nước,
tự thân mang theo những ký sinh !

Thiên đường
không nhìn bằng kính hiển vi
đôi khi nhập nhằng đúng, sai, ác, thiện
lẽ sống dày cộp mưu sinh
là trộn vào thời đại bằng khái niệm !

Lột vỏ bóng tối -98- Thơ Phạm Minh Châu

ngày mai,

phía trước là vô cùng
những dự định có thể², và, không thể
triết lý màu lý tính
xã hội như dòng sông
những cái cũ tất nhiên sẽ trôi vào bể chứa

Lột vỏ bóng tối -99- Thơ Phạm Minh Châu

cầu bản tất nhiên sẽ lắng tận đáy
cho ta một mặt phẳng trong suốt
chiêm nghiệm.

Hình thể thời gian là trừu tượng
đổi thay là dịch chuyển tạo hợp lý
sự vận động tự hoàn thiện.

Vũng Tàu 4/06

GIẬT MÌNH – ĐÊM

Tôi
vô tình giẫm lên chiều tắt
nỗi buồn du mục
chốn nường thân không đủ lực bức phá
ngày trôi đi,
ước mơ chỉ làm cho giấc ngủ tròn trịa

giật mình giữa phố ồn ào
tia nắng đánh mất hồn nhiên quyện lẫn vào
khói bụi bon chen

Lột vỏ bóng tối -101- Thơ Phạm Minh Châu

Thượng đế quảng cái nhìn
thờ ơ
mặc cho sự vận động nặng mùi bản ngã
thời buổi,
Tri thức và du đãng ngồi chung chiếu
hò hét những bản tình ca
sai cả lời tác giả

Lột vỏ bóng tối -102- Thơ Phạm Minh Châu

tôi lang thang trong đêm bất gặp phía
góc đường
những cô gái
trẻ tuổi
vẫy tay gọi mời trợ trên
và, vô tình giẫm lên nỗi đau
làm thỗn thức trái tim những gì có lỗi.

Vũng Tàu, 11/2007

EM ĐI QUA TÔI

Em đi qua tôi
bất chợt nắng loang chiều tím
thăng thốt
ném mùi hương con gái
suối tóc
làn môi
nụ cười em
sự rung động đầu đời
vỡ
khát khao ngày mới lớn
tôi từ đấy suy tư ./.

2006

ĐIỀU KHÔNG THỂ

Xởi ngược thời gian
trôi câu hát
lời ru năm xưa
ta mồ côi
xa quê
từ thuở một mình
gánh thời gian như những hạt sương chìm
vào cỏ
có những loài chim cũng một mình xây tổ

Lột vỏ bóng tối -105- Thơ Phạm Minh Châu

nỗi nhớ
là hoài niệm
là lời ru
là suy tư
nước đã trôi là nước phải về nguồn
ta không là cá Hồi mà bơi ngược dòng sông

10/2007

ĐẤU SĨ

Dốc hết sức dồn vào hiệp chót
đấu sĩ và trọng tài
người cổ vũ ồn như chợ tết
đai vàng biết thuộc về ai
tôi ngỡ ngẩn chơi trò phân tích
bất ngờ
tiếng đếm : một – hai ...

trong hiệp đấu, thời gian
căng rất mỏng
tiếng chuông rung rồi tiếng reo hò
hai đấu thủ
chào nhau – chào người cổ vũ
trọng tài chỉ nhếch một bên vai .

Hà Nội 7/2007

KHÁT XANH

Khúc hát bay vào tỉnh thức
giấc ngủ vụn mình lo âu
mộng mơ bồi hồi vỡ nát
tôi tìm tôi xưa

mái tóc pha màu gió cát
phù sa nơi lồi, nơi lõm
cây non vườn chồi trở giấc
giật mình – tôi rơi

Lột vỏ bóng tối -109- Thơ Phạm Minh Châu

khúc hát bay vào cội khuất
ký ức ngập tràn hư không
khát xanh
một miền quá khứ
trôi về thật nhanh.

11/2007

BIẾT SẼ KHÔNG CÒN KỊP NỮA

Biết dừng sẽ không còn kịp nữa
chiều
nắng sẽ không còn mãnh liệt
vàng phai
mộng ước
đã chưa thành
năm tay : dịu nhau qua khúc cuối
đoạn đời : bằng, dốc, chông chênh

Lột vỏ bóng tối -III- Thơ Phạm Minh Châu

ngước mặt
trời xa đăm đăm
mây trôi về phía mông mênh
ngược dốc
chiều lên nắng nhạt
ai đi về cuối chân mây
cầu vồng
tô màu bảy sắc
vô tình khúc nhạc bi ai
ừ rồi !
thế là thân phận có đợi ai đâu
hết ngày màu đêm thăm thẳm
thấy gì, mắt nhắm
thật lâu !

9/2007

BAT

NGAY LÚC NÀY ĐÂY...

*Lạy mẹ của ánh sáng
Người là bóng tối mệnh mông
N.T.N*

Maxjacob viết “ *Cả một thế giới trong một con người, đó là nhà thơ hiện đại* ”. Phạm Minh Châu đã chạm vào hiện đại như hạt mầm bất dậy xỏ chân vào đất. Mặt đất mỡ màu và nghiệt ngã. Bóng tối bao trùm mặt đất, dưỡng nuôi, che chở những hạt mầm khắc khoải, trở trăn... Nhưng chui ra khỏi lớp vỏ lại là ý thức. Ý thức tìm thấy mình, nhận diện mình đã khiến Phạm Minh Châu hành hương về miền tư tưởng. Ở đó nhờ hiệu năng của tư tưởng đem lại, cảm xúc chân thật đã cứu vãn thơ anh, đã hà hơi cho nhịp thể thơ anh sống động như cây lau tư tưởng trong làn gió trầm tư...

Lột vỏ bóng tối -113- Thơ Phạm Minh Châu

Đọc câu của Henry de Régnier diễn tả: “ Một cây lau nhỏ cũng đủ cho tôi / Để khiến cả khu rừng dịu dặt”. Vậy, cây lau tư tưởng Phạm Minh Châu đang cần “ Có cả thế giới trong một con người ”. Bởi anh đang “ Gồm cơn bão/ nhất trong căn phòng nhỏ...” để hít thở, để được rung lên những tiếng kêu du dương trong “ khu rừng dịu dặt”... của tốc độ thơ hôm nay.

Mạnh mẽ và chân thành gọi tên cuộc sống. Đó là tâm thế thơ Phạm Minh Châu biểu đạt “ cho tôi úp mặt, ngửa lưng về phía mặt trời...”, “ xé toạc ý nghĩ, chiêm ngưỡng sự trần trỗng...” trần trỗng là sự trình khôi đã được mã hoá... Phải chăng là ý thức lột vỏ ? Phải chăng nhà thơ muốn xé toạc mình ra, xé toạc câu thơ... cho xúc giác lắng nghe từ chân thật vô biên một tình yêu sâu thẳm...

Ngay lúc này đây, tinh chất của thơ toát ra và Phạm Minh Châu đã làm một cuộc hoá sinh : “ ở trên cao bổng bồng mây thung lũng/ thả trôi tuổi năm mươi “. Bàn chân thể “ tri thiên mệnh ” đã thò ra, đã chạm vào cõi bóng tối mệnh mông của thái hư và hoà

Lột vỏ bóng tối -114- Thơ Phạm Minh Châu

nhập vào “ *nơi không thể nhìn thấy*”. Qua đó phóng chiếu một thứ ánh sáng mới, là “ *mặt trời mọc lên sau ráng đỏ*”. Đây là cốt lõi của thông điệp Phạm Minh Châu : Hãy thoát khỏi mọi buộc ràng, dù đó là ràng buộc êm ái của bóng tối. Một động tác không lạ. Nhưng hiếm. Ngay lúc này *nay*...

Lâm Hà , Tháng 12-2007

NGUYỄN THÁNH NGÃ

MỤC LỤC

1.	Vô đề	5
2.	Vỡ	7
3.	Vô hình	9
4.	Vô tình	12
5.	Sân ga	15
6.	Xu biển	18
7.	Vô đề II	21
8.	Ru tôi	23
9.	Phận	25
10.	Dấu chấm	27
11.	Đà Lạt tranh	31
12.	Góc phố	34
13.	Khoảnh khắc xuân	36
14.	Khúc giao mùa	38
15.	Lời bình yên	41
16.	Trộn	43
17.	Những ngôi sao ước mơ	45
18.	Lột vỏ bóng tối	48
19.	Nghĩ về lẽ sống	51
20.	Phác họa	53
21.	Nghịệp	56
22.	Hương tóc thời trang	59

23.	<i>Miền sáng</i>	62
24.	<i>Khoảng tối sáng</i>	65
25.	<i>Vô đề III</i>	57
26.	<i>Điều cảm nhận</i>	69
27.	<i>Cõi mê</i>	71
28.	<i>Dã Tràng</i>	73
29.	<i>Tìm xưa</i>	75
30.	<i>Tôi ơi</i>	78
31.	<i>Nơi không thể nhìn thấy</i>	81
32.	<i>Xin</i>	84
33.	<i>Chân dung</i>	86
34.	<i>Miền khát</i>	88
35.	<i>khoảng vô hình</i>	90
36.	<i>Langbiang xanh</i>	93
37.	<i>Nghĩ về sự vận động</i>	96
38.	<i>Giật mình – Đêm</i>	100
39.	<i>Em đi qua tôi</i>	103
40.	<i>Điều không thể</i>	104
41.	<i>Đấu sĩ</i>	106
42.	<i>Khát xanh</i>	108
43.	<i>Biết sẽ không còn kịp nữa</i>	110
44.	<i>Ngay lúc này đây – Nguyễn Thánh Ngã</i>	112

LỘT VỎ BÓNG TỐI
Thơ PHẠM MINH CHÂU

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN

65-Nguyễn Du – HÀ NỘI

Tel & Fax: (04) 8222 135

E-mail: nxbhoinhavan@hn.vnn.vn

CHI NHÁNH MIỀN NAM
371/16-Hai Bà Trưng-TP HCM

Tel: (08) 8297 915

Email: dcquang@gmail.com

Chịu trách nhiệm xuất bản:
NGUYỄN PHAN HÁCH
Chịu trách nhiệm bản thảo:
TRUNG TRUNG ĐÌNH

Biên tập: HOÀNG ĐÌNH QUANG
Vẽ bìa và trình bày: HOÀNG THÔNG
Sửa bản in: Chi nhánh NXB

In 500 cuốn; khổ 13 x 19 tại Xí nghiệp in MACHINCO
Số đăng ký KHXB: 51-2008/CXB/60-01/HNV
In xong và nộp lưu chiểu Quý I-2008.

TÁC PHẨM ĐÃ IN

-Bóng thời gian (1999)

NXB Mũi Cà Mau

-Cao nguyên trắng (2001)

NXB Văn nghệ TP. HCM

-Vùng nắng thấp (2005)

NXB Văn nghệ TP. HCM

-Lột vỏ bóng tối (2008)

NXB Hội nhà văn

